1.29 48315

TAKÁCS ZACHY-TÁRA

Kedves Mézim!

Egy hónap óta nem voltam itthon. Tegnap jöttem haza. Sár-hétig Budapesten nyaltam (meleg kályha mellett) és aztán Budapestre mentem kisvetra. De még Budapestre menetelemkor megtiltottam, hogy bármit is utánam küldjenek. Nem-csak kivetelen, de még megérkezésem sem jutott el hozzám. Így tehát csak Budán kaptam meg Kedves levelét. Gondolta, hogy itt kézen vádenvolt, ve-mellem siettem bocsánatodat.

Az állami gimnáziumom igazgató-

jával értelmezem. Ő a levélben re-
ferálta nekem.

A tanári testületnek van két izrae-
lita vallású, öt protestáns vallású, egy
oláh, és nyolc r. k. tagja. A tanuló
ifjúság 75-80 százaléka r. k. vallású
torontáli szülő fia. Az igazgató szemei szin
alatt nem akár más tanárt kinevezetni
mint katolikus vallásút, ehhez az ifjú-
ság túlnyomóan k. vallása miatt. Megi-
szem örömben, ahogy illik is, a kehelyet.

Az bizalma iránt legszívesebben kegyelet.
Nem birtam meg elutasítani. Az jó
érzésem magam. Majdan hé vége felé
fölmegyek Szegedre; most nagyon vágyód-
dom Véled beszélgetni. Nagy örömmel van
az ujabb eltávozás, mely szokatlan szárnyat
adaminegyelet ére. De nem csodálkozom

felette! Vajha mai egyébnek is örvend-
hetnék.

Isten Veled kedves jó Mátyám;
Ő Nagyságának köszönjük jelenlétem;
Téged szokott szeretettel vagyok

Az barátod

Szeged, 1905. okt. 27

Ignácz